

Artikel 32

Efter en begrundet anmodning fra centralmyndigheden eller en anden kompetent myndighed i en kontraherende stat, som barnet har en væsentlig tilknytning til, kan centralmyndigheden i den kontraherende stat, hvor barnet har sit sædvanlige opholdssted og befinder sig, direkte eller gennem offentlige myndigheder eller andre organer:

- a) tilvejebringe en rapport om barnets situation;
- b) anmode den kompetente myndighed i sin egen stat om at overveje behovet for foranstaltninger med henblik på beskyttelse af barnets person eller formue.

Artikel 33

1. Hvis en myndighed, der har kompetence efter artikel 5 til 10, påtænker at anbringe barnet hos en plejefamilie eller på en institution eller i et kafala-plejeforhold eller lignende plejeforhold, og denne anbringelse eller dette plejeforhold skal iværksættes i en anden kontraherende stat, skal myndigheden forinden forelægge sagen for centralmyndigheden eller en anden kompetent myndighed i sidstnævnte stat. Den fremsender i dette øjemed en rapport om barnet med en begrundelse for den påtænkte anbringelse eller det påtænkte plejeforhold.
2. Der kan i den stat, som fremsætter anmodningen, kun træffes afgørelse om anbringelse eller plejeforhold, hvis centralmyndigheden eller en anden kompetent myndighed i den stat, som anmodningen rettes til, har godkendt anbringelsen eller plejeforholdet under hensyntagen til barnets bedste.

Artikel 34

1. Når en beskyttelsesforanstaltning påtænkes truffet, kan de myndigheder, der er kompetente efter denne konvention, hvis barnets situation tilsiger det, anmode enhver myndighed i en anden kontraherende stat, der ligger inde med oplysninger af betydning for beskyttelsen af barnet, om at fremsende disse oplysninger.
2. En kontraherende stat kan erklære, at anmodninger efter stk. 1 kun kan fremsendes til dens myndigheder gennem dens centralmyndighed.

Artikel 35

1. De kompetente myndigheder i en kontraherende stat kan anmode myndighederne i en anden kontraherende stat om bistand ved gennemførelsen af beskyttelsesforanstaltninger, der er truffet efter denne konvention, navnlig foranstaltninger, der skal sikre den faktiske udøvelse af samvær samt retten til at bevare en regelmæssig direkte kontakt.
2. Myndighederne i en kontraherende stat, hvor barnet ikke har sit sædvanlige opholdssted, kan efter anmodning fra en af forældrene med bopæl i den pågældende stat, som søger at opnå eller at bevare samvær med barnet, indhente oplysninger eller beviser og udtale sig om den pågældendes egnethed til at have samvær og om vilkårene for udøvelsen af samvær. En myndighed, der efter artikel 5 til 10 har kompetence til at behandle en anmodning om samvær, skal, inden den træffer sin afgørelse, inddrage og tage hensyn til sådanne oplysninger, beviser og udtalelser.
3. En myndighed, der efter artikel 5 til 10 har kompetence til at træffe afgørelse om samvær, kan udsætte behandlingen, mens den afventer resultatet af behandlingen af en anmodning efter stk. 2, navnlig hvis den behandler en anmodning om ændring eller ophævelse af samvær, der er tilkendt af myndighederne i den stat, hvor barnet tidligere havde sit sædvanlige opholdssted.
4. Denne artikel er ikke til hinder for, at en myndighed, der har kompetence efter artikel 5 til 10, kan træffe foreløbige foranstaltninger, mens den afventer resultatet af behandlingen af en anmodning efter stk. 2.

Artikel 36

Er barnet udsat for alvorlig fare, skal de kompetente myndigheder i den kontraherende stat, hvor der er truffet foranstaltninger til beskyttelse af barnet, eller hvor sådanne foranstaltninger er under overvejelse, hvis de får oplysning om, at barnets opholdssted er ændret til en anden stat, eller at barnet befinder sig i en anden stat, underrette myndighederne i denne anden stat om den pågældende fare og om de foranstaltninger, der er truffet eller overvejes truffet.